

➔ Andris Vaivods,
novada domes priekšsēdētājs

Medijos izskanējusi informācija par kārtējo jauno novadu reformu – 7 gadu laikā izveidot 21 novadu, esošos apvienojot lielākos, agrāko rajonu robežās. Novada ļaudis man nāk klāt un jautā: "Vai tad Līvānu novadu atkal pievienos Preiļiem? Varbūt pie Jēkabpils? Mēs negribam vienoties, gribam būt paši par sevi!"

Vēlos teikt visiem mūsu novada iedzīvotājiem: **"Mēs būsim un paliksim paši par sevi!"** Mēs esam izgājuši garu, grūtu un, jāatzīst, gana veiksmīgu attīstības ceļu, lai nekalpotu nevienam, bet paši celtu savu novadu tādu, kādu vēlamies.

Pašvaldību jaunāko laiku vēsture rāda, ka pēc neatkarības atgūšanas un piecdesmit padomijas gadiem Latvijas valstij no jauna bija jāmeklē ceļi un veidi labākai reģionālai un vietējai pārvaldībai. Kas nav vienkāršs, bet ir smags un ļoti laika ietilpīgs process. Katra Saeima, valdība un politiskais ierēdņu aparāts šo procesu ir izpratis un virzījis pa savam, bez stabila un vienota kursa valsts attīstības virzienā. Bez kopējas apziņas, ka reformas mērķis nav pati reforma, bet cilvēku labklājība neatkarīgi no dzīves vietas. Tātad, jebkuram cilvēkam Līvānu pilsētā, Turku, Rožupes, Sutru, Jersikas un Rudātu pagastos būtu jājūtas labi savā novadā.

Pirmais lēmums uzsākt pašvaldību reformu bija tālajā 1996. gadā. Es toreiz biju Rožupes pagasta priekšsēdētāja vietnieks. Vēlāk dažādas reformu vilņus pārdzīvoju, būdams Preiļu rajona padomes priekšsēdētājs, Latgales plānošanas reģiona priekšsēdētājs un Līvānu novada domes priekšsēdētājs. Visā šai procesā es esmu bijis iekšā līdz kaulam un vienmēr esmu bijis pārliecināts, ka Līvānu novads ir pelnījis būt patstāvīgs.

2009. gada reformas rezultātā radās jauns jēdziens – reģionālās nozīmes attīstības centri. Ministrija noteica 17 Latvijas pilsētas – spēcīgākos attīstības centrus, kas spēs būtiski sekmēt reģionu un visas valsts konkurētspēju. Daudzas pašvaldības līdz pat šai dienai nespēj piedot to, ka Līvāni ir šo 17 pilsētu skaitā, jo tieši šiem centriem bija iespēja ieguldīt attīstībā vairākus miljonus latu, ko Līvāni arī sekmīgi ir izdarījuši, pierādot, ka spēj ne tikai celt, bet arī nest.

Ja toreiz būtu nogulējuši šo iespēju apliecināt Līvānu varēšanu, ja nebūtu iepriekšējo gadu smagā komandas darba rezultātu, ja nebūtu Jāņa Klauža atbalsta Saeimā un iedzīvotāju atbalsta uz vietas, tad Līvāni tā arī, iespējams, būtu palikuši pelēkā zonā bez cerības uz attīstību.

Šis reģiona centra statuss Līvānu novada cilvēkiem ir kā darba novērtējums, kā papildus bonuss. Bet reģiona nozīmes statuss nav pamats ne augstprātībai, ne lepnībai, bet gluži otrādi – uzliek milzīgu atbildību, jo mēs visu laiku esam zem palielināmā stikla – nedrīkstam atpalikt vai atslābt.

Tagad par jauno reformu. Man bija iespēja ministrijā redzēt jauno pašvaldību reformu karti, ko iecerēts realizēt līdz 2020. gadam. Deviņas republikas nozīmes pilsētas un 21 novadu pašvaldība. Bijušā Preiļu rajona teritorijā tagadējo piecu novadu vietā iezīmēti vairsti tikai divi novadi – Līvānu novads un Preiļu novads. Līvānu novadu faktiski reforma neskars – mēs paliekam esošajās šābrīža robežās. Noteikti tiks ņemta vērā Vārkavas novada iedzīvotāju izvēle būt pie Preiļu, Līvānu vai Daugavpils novadiem. Bet pats galvenais – mūs nepievienos ne pie Preiļiem, ne pie Jēkabpils. Arī šoreiz Līvānu novads būs izņēmums (tāds otrs ir tikai Smiltene) – nerajona pašvaldība, kas saglabājusi savu patstāvību.

Mēs esam bijuši un būsim citādi, atšķirīgi, bet vai tāpēc sliktāki? Nebūt ne! Tieši otrādi! Esmu pārliecināts – lai kādas reformas sekotu, Līvānu novada iedzīvotāji tās uztvers nevis kā jaunu problēmu, bet kā jaunu izaicinājumu, lai izdarītu labāk un sasniegtu vairāk.